

Mary Steen,

agl. Hoffotograf.

22

Amagertorv Nr. 4, 3.

selv, men dens Følgesvend, Dyrtiden, har virket og svunget sin Svøbe var det formentlig Moderen, der først og fremmest har følt disse Virkninger. Naar det ofte har været umuligt at skaffe Børnene tilstrækkelig Føde for de knappe Husholdningspenge, har sikkert Moderen i mange Tilfælde maattet indskrænke sin højst fornødne Kostration, og naar den Krig, som nu har ramt Kvinderne Verden over, engang er endt, skulde nødig et af dens Resultater blive en ny Kamp imod de gifte Kvinder, imod Mødrene, for at holde dem ude fra Arbejdet. Ingen ved, hvor stor en Forsørgelsespligt der i Fremtiden vil falde paa Kvinderne, ogsaa Kvinderne herhjemme. Det er blevet sagt og vistnok med Rette — alle havde sikkert følt det — at Kvinderne i nogen Grad mangler Solidaritetsfølelse. Deres Solidaritetsfølelse er ikke som Mændenes bleven udviklet gennem fælles Deltagelse i Erhvervslivet og det offentlige Liv. Men Kvinderne besidder netop i deres mere intime Forhold til Slægten en Spire til en Solidaritetsfølelse og Samfølelse, som, naar den engang kommer til Udvikling — og det var der formentlig nu Mulighed for — nok skal vise sig at være ikke mindre ædel og ikke mindre stærk end Mændenes. For Kvinderne kommer der først med Børnene for Alvor Mening og Sammenhæng og Harmoni i Tilværelsen. Vi er nemlig kommet ud af en Periode, hvor Kvinderne, de gifte og de ugifte, kæmpede Side om Side for at vinde frem, og herhjemme vandt de frem. I de andre Lande har Krigens givet Kvinderne en — meget dyrekøbt — Fordel, og hun saa nødig, at Krigens Afslutning skulde give Signalet til en Fornæelse af Kampen paa nogetsomhelst Omraade og mindst til en Kamp, hvor Mændene og de ugifte Kvinder stod Side om Side mod Mødrene og Hu-

struerne. Skulde det ske, vilde der maaske ødelægges ligesaa meget af Værdier, som der er ødelagt i den Krig, vi nu oplever, men hun var ikke ganske vis paa, at det alene vilde ramme Kvinderne.

Fischer fandt, da hans Gruppens Ordfører ikke var til Stede, Anledning til at gøre opmærksom paa, at Gruppen ingenlunde agtede at udelukke den gifte Kvinde fra Adgang til Arbejde. Naar Gruppens Ordfører særlig nævnte den ugifte Kvinde, var det af den rent praktiske Grund, at det selvfølgelig fortrinsvis vil være denne, der kan tage Arbejdet op. Gruppens Ønske var, at Retfærdighedens Krav opfyldes, og efter den nye Grundlovs Vedtagelse maa Kvinderne selvfølgelig have lige Adgang med Mændene til det Arbejde, der udbydes af det offentlige.

Fru Hessel. Det glædede hende af Fischers Ord at erfare, at det ikke var Meningen at udelukke gifte Kvinder. Hun havde faaet det Indtryk af Beckers Udtalelser, at man fortrinsvis vilde aabne Adgang for de ugifte. Naar man, hvad hun ansaa for nødvendigt, indretter Arbejdet til en vis Grad efter Kvindernes Krav, ligesom man i hele Arbejdskampen har bestræbt sig for at indrette Erhvervslivet paa den Maade, at selve Arbejdet kommer i anden Række, medens der først og fremmest tages Hensyn til de Mennesker, der skal udføre det, vilde man neppe falde paa at udelukke de gifte Kvinder, og hun takkede Fischer for Udtalelsen om, at det i Virkeligheden heller ikke var Meningen.

Kvindeligt Politi.

Fru Welding. Paa Bilag 17 foreslaas det at give de to kvindelige Politibetjente, der hidtil har været midlertidig ansatte, fast Ansættelse fra det nye Regnskabsaars Begyndelse. Af Beretningen ses, at den ene har været ansat i Politiets 4de Afdeling, den anden i Sædelighedspolitiet. Desværre kan det ikke ses, hvori deres Arbejde har bestaaet, og heller ikke, om det har været tilfredsstillende. Muligt er det, at Politidirektøren har, som han sagde ved deres Ansættelse, taget dem

FØLG BRUGSANVISNINGEN

Den bedste og mest udbredt
Thesort
Kun een Kvalitet

som to Betjente til, der kunde gøre Kontorarbejde. Hun kunde meget have ønsket at faa dette oplyst, men da Politidirektøren ikke var til Stede her, maatte hun jo foreløbig bekæmpe sin Nysgerrighed. Hvis de har fungeret tilfredsstillende, vilde hun henstille, at der om muligt blev ansat yderligere et Par Kvinder i Sædelighedspolitiet. Arbejdet i dette virker meget let forraaende paa de mandlige Betjente, der har med det at gøre; de har Lejlighed til at se saa meget lavt, at de tilsidst ser Smuds alle Vegne. Det er formentlig derved, det kan forklares, at der ikke saa sjelden finder Fejltagelser Sted. Og dette er ikke noget, der alene er sket i gamle Dage, hun havde haft Lejlighed til at bringe i Erfaring, at det desværre er sket lige op til Dato, at Betjente har anholdt Kvinder, som intel har forbrudt. Naar sligt sker, er der Plads for Kvinder i Sædelighedspolitiet, f. Eks. til Afhøring af de Kvinder, der første Gang indbringes for Løstgængighed. Det er med disse Kvinder, Fejltagelser kan ske; de Kvinder, som tidligere har været taget, har Politiet jo Lejlighed til at kende. Men for de Kvinders Vedkommende, der indbringes for første Gang, og med Hensyn til hvilke der altsaa er Mulighed for Fejltagelse, vil det være rigtigt, at Afhøringen foretages af kvindelige Betjente. For det Tilfælde, at der har fundet Fejltagelse Sted, vil Afhøringen virke mindre haard, end om den foretages af Mænd, der som Regel vil have en noget haard Haand Hvis